

vuggestuer, men ikke børnehaver. Så der vil være tale om rigtig mange kommuner, som indfører den her øgede forældrebetaling.

Derfor spørger jeg igen, hvorfor Dansk Folkeparti synes, det er rimeligt, at man skal betale 9.000 kr. mere om året for en vuggestueplads i en situation, hvor mange børnefamilier kan se frem til en økonomisk fremtid med stor utryghed.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:33

René Christensen (DF):

Jeg synes, det var et noget modsatrettet indlæg, der kom her. Først siger man, at kommunerne nu får en lille mulighed for at kunne tage nogle penge fra borgerne, og at de også vil tage dem – det vil de gøre, lige med det samme – og samtidig siger man også, at regeringen og Dansk Folkeparti holder kommunerne i et jerngreb, så de ikke kan flytte sig. Hvad er det så, vi skal? Skal vi herindefra køre det fuldstændig detailstyret? Er det det, der bliver lagt op til?

Nu har vi lagt op til, at kommunerne kan vælge, om de vil tage den her merbetaling, men det står kommunerne frit for, om de vil gøre det eller ikke vil gøre det. Det er det, der bliver lagt op til med det her. Men jeg forstår, at kommunerne ikke kan tænke selv, og at vi så må gøre det for dem.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren, og så er det SF's ordfører, fru Anne Baastrup.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Da fru Pernille Vigsø Bagge ikke kan deltage her i eftermiddag, er det blevet mig pålagt at læse hendes ordførertale op:

I SF finder vi det vigtigt, at samfundet prioriterer, at alle børn får lært sunde kost- og motionsvaner. Det er afgørende for et langt og sundt liv og for børnenes trivsel og indlæring. Vi er derfor tilhængere af ordninger med sund og veltillavet mad i såvel daginstitutioner som folkeskoler, og SF har ved flere lejligheder fremsat forslag om serveringen af et sundt og økologisk måltid mad i skoletiden.

Selv om intentionerne i det forslag, der foreligger her, er gode, har SF dog en stribe forbe-

hold, som vi forventer afklaret i det kommende udvalgsarbejde.

Vi finder det også nødvendigt at stille ændringsforslag til forslaget, for så vidt angår finansieringsdelen. Som finansieringen foreligger nu, er den dybt problematisk, bl.a. fordi der er risiko for, at forældrebetalingen stiger, uanset hvilket madtilbud man hidtil har haft, og fordi fripladserne finansieres af andre forældre.

Som det også fremgår af høringssvarene, er det helt afgørende, at det afklares, hvilke krav til ændringer i de fysiske rammer der stilles i forbindelse med indførelse af de forskellige madordningsmodeller. F.eks. afhænger kravet til modtagekøkkenerne af, hvad køkkenet skal bruges til, hvilken slags mad der skal modtages, samt af, hvilken stand køkkenet er i. Der er i dag ingen afklaring af, hvilke hygiejne-, plads- og indretningsmæssige krav der gælder, da Fødevareministeriet, Velfærdsministeriet og Arbejdstilsynet har forskellig tilgang til problemet. Kommunerne har krav på klar information, før de kaster sig ud i investeringerne. Daginstitutionerne i Danmark er i forskellig fysisk stand og har forskellige pladsforhold. Det er derfor vanskeligt at nå at planlægge og udføre de bygningsmæssige ændringer, som nogle steder er nødvendige for at kunne implementere loven. Dertil kommer den manglende finansiering af de nødvendige investeringer.

I stedet for at give vores børn viden om råvarer, madtilberedelse og glæden ved et lækkert måltid mad risikerer man mange steder at få den tvivlsomme fornøjelse at skulle modtage en daglig plastbakke fra et industrikøkken. Det skyldes bl.a., at kommunerne er bundet af regeringens anlægsloft og derfor ikke har mulighed for at etablere køkkener i alle daginstitutioner. Det betyder, at løsningen rigtig mange steder bliver vakuumpakket mad fra et industrikøkken, der så kan opbevares i nye køleskabe.

SF finder det således ærgerligt, at man ikke i højere grad satser på at bruge børns lyst til og glæde ved at deltage i madprocesserne pædagogisk og samtidig lære dem gode kost- og spisevaner. Børn skal lære, hvor råvarerne kommer fra, så de kan udvikle sig til kritiske forbrugere, der ikke bare lader sig friste af nemme industriprodukter.

Vi havde meget gerne set, at regeringen havde udvist velvillighed til at investere i børns sundhed og dannelse, men da regeringen ikke rigtig har kunnet finde ud af det, vil vi i stedet